



БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 309 КЗ 12/16 г.
Дата 27.10.16г.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изх. № 647
дата 20.10.2016

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТНОСНО: ВАШЕ П. ИЗХ. № 248-КД/13.10.2016

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

В отговор на посоченото по-горе писмо Българската търговско-промишлена палата (БТПП) счита, че е противоконституционен § 18, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (публ. ДВ, бр. 56/24.07.2015 г.) и че ал. ал. 2-5 от тази разпоредба са противоконституционни, поради свързаността им с ал. 1.

Мотивите за тази позиция са следните:

1. Нарушен е чл. 4, ал. 1 от Конституцията:

Налице е противоречие с изискването за предвидимост на нормативната уредба и принципа за правна сигурност, които са съществени белези на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от Конституцията:

- Влезият в сила § 18 „заварва“ вече сключени договори с производителите по определени цени за изкупуване и по императивен път преурежда условията по тези договори. Това със сигурност е нарушение на принципа на договорна свобода и на правовата държава. Законодателната намеса в съществуващите или очаквани договорни отношения е противоконституционна.

- На второ място, както в периода на инвестирането, така и след сключването на договорите за реализация за инвеститорите е съществувало правното очакване, основано на предвидимостта и стабилността на законодателството, че изкупуването ще бъде извършвано по договорените цени. С приемането на § 18 се променя съществен

елемент (цената) от договорното съдържание, или се отнема възможността да се сбъдне оправданото правно очакване за договаряне на преференциална цена

- И на последно (но не и по значение) място инвеститорите на производствени мощности, посочени в § 18, ал. 1 са в риск да изпаднат в затруднение, което те по никакъв начин не са могли да предвидят в периода на инвестирането. И то не само заради невъзможността за обслужване на евентуални инвестиционни кредити. Те ще бъдат принудени да преговарят с банките условията и сроковете по кредитните договори, да водят дела срещу търговците – купувачи, или за отговорност на държавата за причинените им вреди. Също така няма да могат да посрещат условно- постоянните разходи по експлоатацията на обектите.

- Разпоредбата на § 18 е противоконституционна, защото с обратна сила се засягат придобити права, респ.- оправдани правни очаквания и възможности и то без изрично прогласяване на ретроактивността, както изисква чл. 14, ал. 1 от ЗНА (така например- Р. № 9 от 1996 г. по к. д. № 9/96 г., Р. № 12 от 1998 г. по к. д. № 13/98 г., Р. № 7 от 2001 г. по к. д. № 1/2001 г., Р. № 10 от 2011 г. по к. д. № 6/2011 г., Р. № 10 от 2013 г. по к. д. № 8/2013 г., Р. № 14 от 2010 г. по к. д. № 17 от 2010 г. и др. на КС).

- Приемането на § 18, с който по нормативен път се променят договорени цени (вместо новата цена да се определи от КВЕР) лишава инвеститорите от съдебна защита (тъй като решенията на КЕВР подлежат на съдебен контрол), а законът не подлежи на съдебно-административен контрол. Така с § 18 Народното събрание урежда въпрос, който не е от негова компетентност, с което също се нарушава принципът на правовата държава.

2. Нарушен е чл. 19, ал. 2 от Конституцията:

С приемането на посочената разпоредба от ПЗР на ЗИД на ЗЕ се поставят в различна икономическа среда инвеститори в един и същ стопански сектор.

Очевидно е, че по този начин разпоредбата на § 18 създава различни правни условия за стопанска дейност.

С уважение,

Цветан Симеонов
председател на БТНЗ